

ved et midlertidigt Laan, ikke at søge en Hjælp her i København hos Bankerne og heller ikke at gaa til et fast Statslaan, som i dette Øjeblik neppe kunde faas paa gunstige Betingelser, men at søge et saadant midlertidigt Laan, hvormed man kunde se Tilstanden an og netop faa de Midler til Brug, som man i Øjeblikket trængte til. Og dette Laan tror jeg at turde sige er optaget paa gunstige Vilkaar, baade rent finansielt set og ogsaa med Hensyn til vor Kredit i Udlandet. Man vil neppe kunne faa andet Indtryk af dette Laans Optagelse, end at den danske Stat nyder en god Kredit, siden vi have faaet det paa, efter min Mening, saa gunstige Betingelser. Jeg skal da sluttelig anbefale Lovforslaget til dette høje Tings Vedtagelse. Jeg tror, at Laanet er fornødent, jeg tror, at det er forsvarligt i Øjeblikket at gaa til denne Foranstaltning, og jeg tror neppe, at man vil kunne opnaa det paa gunstigere Betingelser end de her foreliggende.

Bramsen: Naar den højtærede Minister har overtaget Finansministeriets Portefeuille under disse særlig vanskelige finansielle Forhold og saa desuden er et skattet Medlem af dette høje Ting, skyldte vi ham sikkert alle at støtte ham i hans Bestræbelser for at tilvejebringe Bedring i de af ham skildrede Forhold. Som et Led i disse Bestræbelser ser den Gruppe, hvortil jeg hører, ogsaa det Lovforslag, som i Dag er forelagt for os.

Imidlertid kan den højtærede Minister ganske vist ikke fortænke mig i, at jeg med et lille Smil har maattet høre paa det Foredrag, han nu har holdt for os, og hvori han har fremstillet Nødvendigheden af dette Laan; thi det er jo ikke mere end 4 Maaneder siden, at den højtærede Minister som Medlem af dette Ting har været af den Mening, at det Statslaan, som den Gang blev ønsket af den forrige Regering, til hvilken han ogsaa befandt sig i Opposition, var væsentlig større, end det behøvede at være. Det Forslag, som den Gang var fremsat, drejede sig jo om 40 Mill. Kr., og den daværende Finansminister gjorde Rede for, hvorledes han mente, at disse Penge skulde anvendes. Han vilde henlægge 17½ Mill. Kr. til Jernbaneanlæg

for de første 5 Aar, altsaa de 3½ Mill. Kr. om Aaret, som Jernbanelovene, vi vedtog i Fjor, have sat som Grænse; 10 Mill. Kr. vilde han bruge til de engelske Veksler, altsaa Bankgarantien, og 5 Mill. til det Udlaan til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, som nu ogsaa den højtærede Finansminister har omtalt. Endelig ønskede han at have 15 Mill. Kr. som disponibel Kassebeholdning, det blev tilsammen 47½ Mill. Kr. Og da der blev gjort gældende, at dette Beløb var for lille, eftersom han jo kun fik 40 Mill. Kr., endda med et Fradrag, som jeg om et Øjeblik skal nævne, svarede han dertil, at han haabede, at Bankgarantien vilde blive en 3—4 Mill. Kr. mindre end antaget, og at de 5 Mill. Kr. til Den sjællandske Bondestands Sparekasse vilde gaa ind i Løbet af 5 Aar med 1 Mill. Kr. om Aaret. Trak man dem fra, naaede man netop til de 38½ Mill. Kr. omtrent, som han haabede eller vidste at kunne faa ind netto gennem Laanet. Hertil gjorde jeg den Bemærkning, at der stod 14 Mill. Kr. som Gæld til Nationalbankens overtrukne Konto, som var Aarsag til hele dette Forslag om Statslaanet paa 40 Mill. Kr.; med den Anvendelse, Minister Brun havde angivet, vilde disse 14 Mill. Kr. være udækkede, altsaa i Forening med Tabet paa Laanet vilde det blive 15 Mill. Kr., han vilde komme til at mangle. Lige overfor denne Forhandling mellem den daværende Finansminister og mig gjorde den nuværende højtærede Finansminister som Medlem af Tinget gældende, at Laanet var 15 Mill. Kr. for stort, at vi kunde meget godt nøjes med 25 Mill. Kr., og han gjorde gældende, at man blot kunde sælge af Kassebeholdningen. Men overfor det Faktum, at selv med 40 Mill. Kr. vilde der blive 15 Mill. Kr. for lidt, nemlig den udækkede Gæld til Nationalbanken, maatte jeg overfor den højtærede Minister som daværende Medlem af Tinget gøre gældende, at selv om man solgte, vilde der med de 40 Mill. Kr. komme et Deficit. Det er kun 4 Maaneder, siden vi hørte af den højtærede Minister, at han ikke vilde sælge af Kassebeholdningen, hvilket for Resten den daværende Minister i det andet Ting meget udførligt og med ganske de samme Grunde, som den nuværende højtærede Finansminister i Dag har fremført, udviklede, at han ikke agtede at